

Vær vært for dine medmennesker

Af Roxana Kia

Velkommen. Skønt at du kommer på besøg. Du beriger dette øjeblik for mig. Du er min gæst. Jeg vil gøre mit yderste for at du skal føle dig godt tilpas.

For nylig blev jeg opmærksom på hvor kraftfuldt det er at tænke på sine medmennesker som netop gæster. En enkel livsfilosofi, jeg kender fra mit eget liv. Et perspektiv, jeg altid har arbejdet ud fra men aldrig formuleret. Før nu.

Byd indenfor

Alle kender vi oplevelsen; vi kommer ind i en forretning, bliver mødt af en ekspedient, der ingen interesse har i hverken forretningen, de ting der sælges, eller de mennesker, der kommer der. Vi føler os ikke velkomne. Mest af alt har vi mest lyst til at komme hurtigt ud igen. I kontrast til følelsen når vi bliver mødt af et smil og en ekspedient, der brænder for at vise tingene frem, som føler sig hjemme i forretningen, og som inviterer indenfor med en smittende glæde.

Vi oplever det hele tiden, at blive inviteret indenfor. I butikker, på jobbet, hos hinanden. Nogle gange bliver vi kun lige inviteret indenfor i entreen, hvor ingen ved, hvor de skal gøre af sig selv, andre gange helt ind i stuen, hvor der er varmt og godt at være.

Kunde eller gæst

På mine kurser møder jeg mange mennesker, og jeg har tit tænkt på den forskel, der er på at tænke, at det er en kunde, som kommer til mig, eller at det er en gæst, som kommer. En kunde giver jeg god service for at få noget igen. En gæst giver jeg kærlig opmærksomhed og forventer ingenting igen. Det er en gæst, som er ventet, og som jeg har glædet mig til at se. Et menneske som jeg har gjort noget ekstra for, netop fordi han eller hun snart kommer. Inde i mig bygges en forventningsglæde og varme op. Så kommer gæsten. Og gæsten føler sig mødt og velkommen. Som menneske. Og jeg er tilstede med min glæde og min forventning om gensidig berigelse.

Indstillingen, jeg møder det andet menneske med, er afgørende for den kontakt, jeg kan etablere. Den positive energi, der er i at tænke på det andet menneske som en gæst, jeg har glædet mig til at se, er et udgangspunkt, jeg selv vælger. Jeg kan sætte min vilje bag den og handle ud fra den. Det er min selvautoritet. Nogle kalder det integritet. I hvert fald meget kraftfuldt og vitaliserende.

Du vælger selv

En stor inspirationskilde for mig er en buschauffør, som er meget kendt i Stockholm. Han er fra Iran og kører bus mellem lufthavnen og byen. Han har en helt særlig tilgang til sine passagerer. De er slet og ret hans gæster. Han passer på dem, sørger for deres behov, skaber en personlig relation til hver eneste af dem, husker dem. Hans ruter er blevet så populære at folk booker fly, så det passer med hans ruter! Når han bliver spurgt om, hvordan han altid kan være så glad, positiv,

imødekommende og kærlig, svarer han blot at det er ikke noget han er, men netop noget han vælger at være. Hver eneste dag. Altså et valg. Der er masser af glædesløse mennesker til, men han vælger ikke at lade sig påvirke af deres glædesløshed. Han siger: Ingen skal kunne ødelægge min dag uden min tilladelse.

Vågen bevidsthed

Den kloge buschauffør minder mig om den beslutning, jeg traf for ca. fem år siden, hvor der skete noget helt særligt i min bevidsthed. Jeg bestemte mig for at have indflydelse på dagen der kommer. Siden da træffer jeg et valg hver morgen, inden jeg møder livet derude. Det giver mig en følelse af frihed. Dette valg hjælper mig til ikke "at falde i søvn", men holder derimod min bevidsthed vågen. Det er blevet et livgivende samarbejde med kræfter inde i mig, og dem jeg møder på min vej. Med dette bevidste valg, kan jeg nemmere bidrage autentisk og nærværende med mig selv og have større indflydelse på min omverden.

Jeg kan ikke lade være med at tænke på, hvordan verden ville se ud, hvis vi tog imod hinanden som kærkomne gæster. Hvis vi alle, hver eneste dag, tog et bevidst valg om at være generøse med opmærksomhed, værdsættelse og glæde overfor hinanden. Hvis vi alle tog imod hinanden som buschaufføren i Stockholm. Der er ingen tvivl om at verden ville være et meget kærligt og fredfyldt sted at være. Jeg har i hvert fald truffet min beslutning. Har du?